

Ob ratifikaciji obrambnega sporazuma z ZDA

Borba za neodvisnost in mir na Japonskem

Japonska policija je vdrila v parlament in izgnala socialistične poslance

Predučarjem je v japonski parlament — vdrilo 500 policajev, da bi se prekinili že sedem ur trajajoči pretep med vlado in opozicijo, predvsem socialisti. In ko so policija socialistične poslance dobesedno vrgli skozi vrata, je predsednik parlamenta Ozawa nemudoma sklical poseben odbor, ki je redigiral japonsko-ameriško pogodbo o medsebojni varnosti in jo dal od parlamentarne večinosti doobdobju vsem, ki se je to dogajalo v parlamentu, je kljub velikemu nalu preprečil parlamentu demonstrirati večkrat množico ljudi, ki je proti obnavljanju že tako drago plačanega sporazuma.

Za kaj pravzaprav gre? Japonska se ne sme smatrati za svobodno deželo, če njeni pa bi mogli sedanja Japonska oceniti kot miroljubno deželo. Zve v dobi revolucije Meidži je Japonska skušala postati neodvisna dežela in silo, druga svetovna vojna pa ji je glede tega dala le izrazitejši pekat napadalnosti. Ko pa je bila Japonska leta 1945 prisiljena k miru in so jo zasedli zavezniki, predvsem vojska ZDA, so njeni izjavljali, da mora Japonska biti povsem demilitarizirana in da mora postati demokratska dežela. In res, v prvi dobi okupacije so se začeli izvajati politični ukrepi, ki so nakazovali pot k miru in demokraciji. Japonsko ljudstvo je to politično dejanje podpiralo, ne sicer zaradi zaveznikov, pač pa zaradi želje. Zato je tudi sprejelo novo ustavo, ki je Japonski posredovala oboroženost. Stara policijska država je torej izumrla in porajala se je nova demokratska država. Zenske so dobile volilno pravico, sindikati pa so se naglo razvili itd., vse v duhu miru in demokracije, pa čeprav slednja ni bila vedno promovana na spontani volji japonskega ljudstva.

Udarna vojna, ki se je nato sprožila, je tudi Japonsko spopela s te poti. Leta 1950 se na sosedni Koreji prišlo do vojne, ki je Japonski pripadla kot demokraciji in miru. Zahodnemu bloku je namreč Japonska postala neobhodno potrebna kot vojaško oporišče, hkrati pa tudi kot skladišče orožja v Aziji. Zahod je večje izločil na predne sile iz upravnega aparata, da bi Japonsko vključili v svoj obrambni blok. Vsem zahodnim zaveznicam — v glavnem ZDA — podprli japonski konservativci, dočim so se japonski socialisti opredelili za nevtralnost svoje dežele.

Zdi se protislovno, toda Zahod je Japonski vrnil navidezno suverenost, da bi jo popolno podjarmil. Leta 1951 je na pogodbo podpisana mirova pogodba. Na pogodbi je Japonska spet neodvisna. Hkrati za mirovno pogodbo pa je otil med japonsko vlado in Američani podpisan sporazum o medsebojni varnosti, s čimer je bila Japonska vključena v zahodni blok. Japonska konservativna vlada je torej sprejela nemišljeni neodvisnosti, del suverene države — ZDA japonski socialisti in delavstvo nasploh se je temu upiralo, vendar se je med socialisti našla desna stranka, ki je socialistično po mnenju razcepila v dve. To socialistične sile na Japonskem so se krepile, težile k ponovni združitvi; in se zopet strle.

Na Daljnem vzhodu Zahod, predvsem ZDA, nima vojaške organizacije, kakršna je NATO ali NATO, zato pa je Japonska drža v južno Japonsko, Filipine, Čangle, Formozo in Tajland. S tem hočejo ZDA razviti svoj blok in se postaviti proti sovražnemu bloku sosednih vzhodnih držav.

Da kratki pregled zgodovine japonske vojske, kako se Japonska preko sporazuma ZDA trdno vključena v zahodni blok. Ta sporazum vsebuje japonski tudi številne dodatne pogoje, ki jih je treba videti glede njene mednarodne in notranje politike. Japonski konservativci želijo japonsko zvezo še okrepiti, ki so japonskega ljudstva pa se tej zvezi upirajo in se postavljajo za dejanski mir, za demokratsko neodvisnost svoje dežele.

le hoteli, kaj japonski socialisti predlagajo namesto tega sporazuma. Sporazum o varnosti med ZDA in Japonsko ni neka diplomatska pogodba, pač pa predstavlja jedro instrumenta, ki odloča o družbeni ureditvi na Japonskem. Zato je borba japonskih socialistov nujno povezana z borbo proti sporazumu. Za njih v tem primeru niti ni važno, kdo izmed dveh blokov je kriv za napetost v svetu, kajti ne glede na to bi Japonska po tem sporazumu bila nujno zapletena v vojno, če bi do nje prišlo. Celotno tisto, če bi ne bilo niti najmanjše neposredne nevarnosti za japonsko varnost. Da bi se Japonska te nevarnosti rešila, mora sporazum z ZDA odpovedati. Japonski socialisti so zato prevzeli iniciativo in v to borbo pritegnili najširše plasti na vseh družbenih stopnjah. Od tod nesramna naglica, s katero so pred dvema dnevmi v parlamentu izvedli ratifikacijo sporazuma.

Japonski socialisti nadalje težijo po spremembah odnosov na Daljnem vzhodu. Japonska ima uradne odnose samo s Čangajškovo vlado na Formozu, nima pa odnosov z LR Kitajsko, ki šteje 600 milijonov Kitajcev. Japonski socialisti trdno verujejo, da bi Japonska mogla in morala imeti dobre odnose tudi z LR Kitajsko, kljub razlikam v družbeni ureditvi, saj sta si Japonska in Kitajska zemljepisno, zgodovinsko in kulturno zelo blizu. Tudi iz gospodarskih razlogov bi morala Japonska biti v dobrih odnosih s Kitajsko, ker se njuni gospodarstva izpopolnjujeta. Pa še nekaj. V kolikor bi Japonska ne bila vojaško povezana z ZDA, bi Kitajske ne imela razloga biti na isti način povezana s SZ. Čim bi obe deželi prekinili svoje blokovske zveze, bi po mnenju prvih korakov k popuščenju mednarodne napetosti na Daljnem vzhodu.

Nadaljnji argument japonskih socialistov proti vojaški povezavi Japonske in ZDA je tudi očitje Okinawa. To očitje spada k Japonski, dejansko pa je eno najvažnejših vojaških oporišč ZDA na Daljnem vzhodu. Tu so tudi skladišča jedrskega orožja. Japonski socialisti zahtevajo, naj ZDA očitje vrnejo in naj se očitje demilitarizirajo, kar bi vsakega pripomočilo k popuščenju napetosti. Japonsko ljudstvo, ki je bilo prva in edina žrtev atomskega orožja.

ima pravico in dolžnost boriti se za prepoved atomskega orožja. Zato japonski socialisti zahtevajo prekinitev poizkusov in sklenitev mednarodnega sporazuma o prepovedi atomskega orožja. To zahteva japonskih socialistov podpira vsi sloji japonskega ljudstva.

Japonska je v zadnji vojni povzročila mnogo gorja azijskim narodom. Japonski socialisti se tega zavedajo in bi radi — kot industrijska dežela — to popravili z medsebojnim sodelovanjem za dvig gospodarstva teh dežel. S tem bi si Japonci pridobili zaupanje svojih azijskih bratovskih narodom. To bi hkrati zavrglo pot sedanjim težnjam dolobnih krogov, ki se vračajo k starim, predvojnim reakcionarnim sistemom. Če pa hoče Japonska to doseči, mora biti zares neodvisna dežela, brez vpliva blokovskih sil in silnic.

To je bistvo spora, ki se je pred dvema dnevmi sprevrgel v sedem ur trajajoči pretep v japonskem parlamentu.

Nastop gojencev podružnice Glasbene Maticice v Barkovljah

Rod mladih obetajočih godbenikov po stopinjah zaslužnih prednikov

Mnogo mladih talentov v sposobnih rokah profesorja Vodopivca

Gojenci podružnice Glasbene šole GM v Barkovljah s prof. Vodopivcem

Vsakokrat ko prisotujemo nastopu gojencev Glasbene Maticice, mi stopi pred oči slika, ko je imela Maticica nastop svojih gojencev v dvorani Narodnega doma v Barkovljah. Bilo je to ob našem nesrečnem političnem prelomu in zbralo se nas je takrat nekaj desetih udeležencev, kljub temu da je pri tem nastopu sodelovala glavna sopranistka Gjunjevec. Bilo je to ob našem sneli smetano in hodili po široki cesti, medtem ko je ostalo Glasbeni Maticici samo posneto mlekico in ozka steza. A Maticica je bila pogumno naprej in ni trajal dolgo, ko se je povrnila na nastopu gojencev podružnice Glasbene šole v Barkovljah, ki jo vodi še drugo leto prof. Vodopivec. Kakor vsako leto smo bili tudi v nedeljo priča lepemu nastopu gojencev podružnice Glasbene šole v Barkovljah, ki jo vodi še drugo leto prof. Vodopivec. Kakor vsako leto smo bili tudi v nedeljo priča lepemu nastopu gojencev podružnice Glasbene šole v Barkovljah, ki jo vodi še drugo leto prof. Vodopivec.

KMETIJSTVO Po razstavi goveje živine v Zgoniku

Za napredek naše živinoreje večjo hranilno vrednost krmi

To pa je mogoče doseči le z izboljšanjem travnikov in pašnikov

Reja goveda na kraški planoti je pogojena v značaju njenih tal. Kraških polj je razmeroma zelo malo in večino površine zavzemajo pašniki in senoži. Torej travne površine za živinorejo. Zato se kaže za vsako rešeno, ko je živina služila hiši za hrano (mleko, meso, sir) in vprežno silo.

Dočim je živina bila nekoč navezana pretežno na pašo in seno, je to danes drugače. Paša je zaradi spremenjenih okolnih razmer težka zadeva (ni več skupnih pašnic, gozdov in črednikov ali pastirjev za celotno vaško čredo, ni pastirjev za posamezna gospodarstva. Spremenili so se hlevi in krma. Tudi vprašanje pasme je zdaj skoraj rešeno, ker smo iz vseh mogočih pasem in pasmin, bolj rečeno živ. mešanice križancev uvedli švicarsko stvarjavo pasmo, ki se odlikuje z nekaterimi prednostmi: je trdna, odporna, je krava, dobro izkorisča krmo, krava se dobro molzice. Če se razmere ne dopuščajo dvigniti število glav, je treba toliko bolj gledati na kakovost živine. To se skuša pospešiti tudi z razstavami goveje živine, kot je bila (še tretja na Tržaškem) zadnja razstava v Zgoniku. Zgoniška občina je nekako na sredini tržaške kraške planote in ima razmeroma lepo število goveda. Gospodarska razstava, pa ni kakršna koli, ima namreč namen pokazati dosežke v tej ali oni proizvodnji in dati proizvajalcem v obliki priznanj pobudo za njihovo nadaljnje prizadevanje, ki naj tvorno vpliva na druge proizvajalce.

Zgoniška razstava je pokazala lepe in celo nepričakovane uspehe v ondnosti živinoreje. Prav v tej občini imamo razmeroma veliko naprednih kmetovalcev, ki dobro vedo vrednoti umno živinorejo kot stroko zase in v sklopu celotnega kmetijskega obrata. Ne gre le za dohodek od mleka in mesa, pač pa tudi za dohodek s polja, iz vinogradišča in dohodek bi bil prej ali kasneje odpovedal, če bi se hlevi izpraznili in bi ne bilo goveda. Če bi od živine ne imeli drugega kot gnoj, bi se dala večje vrednosti. Govorejša pomeni pri nas pomemben stebel kmetovalca. Kmetovalci iz zgoniške občine so razstavili lepo živino. To pa seveda ne pomeni, da so s tem dosegli vrhunec v kakovosti, oziroma da se ne da doseči nadaljnjih izboljšanj. Naša živina se nima vseh ustreznih pogojev, vsaj ne v zadostni meri. Malo je selekcioneira (čistokrvne), hlevi se niso pravilno urejeni, krmiljenje je neracionalno, krma po svoji hranilni vrednosti nezadostna itd. Prav ta zadnja zadeva je najbolj koledljivo poglavitnega pomena, po drugi strani pa je najbolj koledljivo zapuščenosti. Premnogi pa jo poznajo, a je praktično ne upoštevajo. Na to vprašanje je na zgoniški razstavi opozoril tudi kmetijski strokovnjak. Bolje bi bilo, da bi nas ne bil — hočemo reči, da bi bili moral sami že devno to izvesti in bi danes imeli lepo število izboljšanih travnikov — takih, ki se tudi v sušnih letih, kot je letošnje, s svojo lepo krmo ločijo od zapuščenosti.

Radio in televizija

Sobota, 21. maja 1960

Radio Trst A
7.30 Jutranja glasba in koledar; 11.30 Drobil od vseposod; 12.15 Za vsakogar nekaj; 12.45 Iz sveta kulture; 12.55 Igra orkester Armando Scelsi; 13.30 Plošče prvič v oddaji; 14.05 Orkester Dizzy Gillespie; 15.00 Koncert opere glasbe; 16.00 Dante Allighieri; Božanska komedija; 16.30 Spev; 16.35 Kavarnski koncert; 17.15 Poročila; 17.20 Pesem in ples; 18.00 Miran Pavlin; eSadni strupi in eterična olja; 18.10 Slov, instrumentalne zasedbe; 18.30 Sešnanek s «Platerra»; 19.00 Radijski tehnik za najmlajše; 19.30 Solisti na instrumente s strunami; 20.00 Sport; 20.30 Teden v Italiji; 20.40 Zbor «Ljubljanski zvon»; 21.00 eOprostite, če motimo; 21.05 Belgija; 22.00 Čajkovski; eLabodje iz zvez; 22.50 Južnoameriški mezu; 23.00 Polnoč v ritmu in melodiji.

Trst
12.10 «Tretja strana»; 14.15 Simfonični koncert; 19.00 Bugamellija in s sodelovanjem pianista Claudia Gherbitza; 19.05 Tržaški pisatelji; Giuseppe Secoli.

Koper
7.15 Glasba za dobro jutro; 12.00 Glasba po željah; 13.40 Kmetijski nasveti; eZdravljenje boleznih in skodljivcev v vrtnarstvu; 13.45 Poveške in ritmi; 14.30 Primorski tehnik; 14.45 Balena glasba; 15.20 Poljske in vavilonske pesmi; 16.00 Dunajske metode; 16.30 eDokogi in njih odmevi; 16.45 Operne skladbe; 17.25 Lahka glasba; 17.30 Parada orkestrrov; 18.00 Prenos RL; 19.00 Poje

Nacionalni program
11.00 XLIII. kol. dirka po Italiji; 11.10 Radjska šola; 12.10 Poljo Guida; Lojzcano, Nežor; 14.10 XLIII. kol. dirka po Italiji; 15.55 Napoved vremena za ribiče; 16.00 Oddaja za bolnike; 16.45 Ital. folklorna glasba; 17.40 Jutrišnji sport; 17.55 Knjiga tedna; 18.10 Zgodovinsko petje; 18.25 Izbrani loterije; 18.30 Tedenski literarni pregled; 19.50 XLIII. kol. dirka po Italiji; 21.05 Magična flauta; 21.20 Radjska zgodba C.V. Vodopivca; ePreveljanske kmetice; 22.15 N. Rotondo in njegov orkester; 22.45 Pojo Carla Boni in Pio Sandoni; 23.20 Orkester p. Carlo E. Spisito.

Il. program
9.00 Jutranje vesti; 10.00 Elegantisimo; 11.00 Glasba za vas; ki delate; 11.30 Svet glasov in osem instrumentov; 13.35 «Severnica» — moda; 16.00 Fantazijski motiv; 16.15 XLIII. kol. dirka po Italiji; 17.30 S pesmijo po svetu; 18.35 Plešite z nami; 20.05 XLIII. kol. dirka po Italiji; 20.50 eTurandot.

III. program
17.00 Balnejske skladbe M. De Falla in E. Satie; 18.00 Sociologija; 18.30 Listi iz opere eJenufa»; 19.30 Presovske kazenske zakonike; 20.00 Vsako večerni koncert; Locatelli, Milhaud, Haydn; 21.30 Koncert; Debussy, Schoenberg, Bartok; 23.15 Glasbeni pregled.

Slovenija
8.05 Ali vam ugaja? 8.55 Radjska šola; 9.25 Revlja pevcev in samospevi; 10.10 Melodije za razvedrilo; 10.30 E.

Perin: Na straži med nebom in zemljo; 11.00 Bravnica; Prva simfonija; 11.30 Pionirski tehnik; 11.50 Strti narodne pesmi; 12.00 Zvonovi orkester; 12.15 Kmetijski nasvet — Ing. Dušan Teršelj; Napake vina in vpliv lesonne vinske pona; 12.25 Domači napeti; 12.45 Trio Dorca Skobernica; 13.30 Ljubezničavi dvošpevi v operah; 14.45 Viano Masovki; Dramatična uvertura; 14.20 Iz znamenst in tehnike; 16.00 Slovenska pesem; XV. oddaja — Pavle Merku; 16.30 Od tu in tam; 17.10 Usmernjanje v visokoskolske poklice; 17.15 Glasbena križanka; 18.00 Ernest Petrin; Na straži med nebom in zemljo; 18.20 Zabavna paleta; 18.45 Okno v svet; 20.00 Spoznavanje in domovino; 21.15 Za prijeten konec tedna; 23.10 V plesnem ritmu

Ital. televizija
10.00 Otvoritev stalne razstave v Rimu; 13.30 TV šola; eZemljepis in državljanska vzgoja; eGospodinjstvo; 16.30 XLIII. kol. dirka po Italiji; 17.00 TV za mladino; Popotovanje po Avstriji; Japonski; Belgiji in Kiti; 18.30 TV dnevnik; 18.50 Kronika minulih dni; 19.15 Clovek in knjiga; 19.30 Pole Nati «Kings» Cole; 19.55 Teden v svetu; 20.08 Sedem dni v parlamentu; 20.30 TV dnevnik; 21.00 Poslednja oddaja o XLIII. kol. dirki po Italiji; 21.15 eVeseli politične; 22.15 eZačarani gozdi; 22.40 Magični trenutki.

Jug. televizija
Zagre: 18.00 Oddaja za najmlajše; 18.45 TV peči; Beograd: 20.00 TV dnevnik; 20.30 Celovečerni film; 22.00 Zgodbe iz serije TV filmov o Nevidnem cloveku.

Odperto pismo Milanu Lindiču

Boj se za umetnost!

Dragi Milan, čital sem v Primorskem dnevniku Tvoje kulturno pismo, v katerem si poročal o gostovanju orkestra JLA. Tvoje grenke upočitve o lenobni brezbrzičnosti in o lenobni brezbrzičnosti kopskega občinstva so me napobile, da Ti napišem nekaj vrate. Zato, ker bi Ti jaz imel marsikaj povodati o enakih brezbrzičnosti našega tržaškega občinstva in ker vidim, da me boš Ti razumel.

Dovolj, da Ti omenim samo nekaj primerov, ki pa niso edini. Nebrbrisen mi je ostal v spominu koncert Ljubljanske filharmonije, ki je bil v tržaškem Auditoriju ob priliki, ko se je Filharmonija vračala domov po odlično uspeli turneji po raznih krajih Italije. V reklamnih obvestiljih je bilo izrecno poudarjeno, da se orkester vrata domov z uspešne turneje. A čeprav je stal na odru največji glasbeni aparat Slovenije, (zbor in orkester, približno 150 ljudi) so zemale v dvorani široke priznine. Razmerje med številom izvajalcev in številom občinstva sem ocenil kot 1:2. Nedavno je gostovala pri nas Glasbena šola iz Kranja; pokazala nam je svoj gladen in naraščajoči, odlične klasične instrumentaliste in godalni orkester, ki bi ga bil vesel vsak konservatorij. V dvorani pa obupne priznine. Tisti, ki tako radi tarnajo brez pokvarjenost današnje mladine, si te mladine niso prišli ogledati. Le kaj si je mogla tista mladina misliti o takih brezbrzičnosti in brezbrzičnosti današnjih zrelih ljudi, pripadnikov neradne slovenske narodne skupnosti v Trstu! Pred tednom smo imeli tudi gostovanje Učiteljskega zbora. V dvorani na stadionu Prvi maj (ki ima vsega skupaj 300 sedežev) je bilo mnogo sedežev praznih. In vedno, dragi Milan, da bi tisto dvorano lahko napolnili sliki tržaški stanovski tovariši? Nekei profesor, ki se je koncerta udeležil, mi je povedal, da se z njegove šole, kjer poučuje trideset pedagogov, prišel na koncerti sam. Ni prišel na koncert niti tisti, ki je za koncert najbolj agitiral.

Praviš, da Ti tak odnos kulturnega občinstva vzbuja resno zaskrbljenost. Tvojo izjavo bi jaz popravil in izrazil dvom v pravilno uporabo izraza kulturno občinstvo. Tu v Trstu poznam več kulturnih ljudi, ki se slobo z nekim ponosom in celo slabo prikritim prezirrom do drugih pristevajo med intelektualci in ki se pritožujejo, da ne zmorejo 200 lir za izstopajo. In take pritožbe izražajo v kaki gostilni ali baru. Vieri jih najdeš vsaj dan! Meni se zdi, dragi Milan, da se pojma kulturno občinstvo in izobraženstvo ne izonetita. Poznam pa tudi nekega cerkovnika, ki za nobeno ceno ne zamudi koncerta, predstave pa tudi gledališke predstave ne, pa naj ga priredijo kdorkoli, kjerkoli in kakorkoli. Tudi se kakega delavca poznam, ki mu je obisk koncerta pravi priznanje.

Kaj se Ti ne zdi, da moji del krivde za brezbrzičnost

Sicer pa so kultura in umetnost in neke duhovne dobrine itak nepotrebne in nekoristne luksus. In še dosti stane. Zato pa tudi malo. kdo se pogleda kako knjigo, ko je enkrat dobil maturitetno sprejevalo. In če se kdo kaj uči, se uči zato, ker misli, da bo na ta način prej in laže prišel do avta, vira in sesalca za prah. Končno je menda tudi kulturnost ali barbarstvo dar, ki ga clovek dobi že ob rojstvu. Lahko se rodiš kot kulturnik, lahko pa tudi kot barbar. In potem to ostaneš vse življenje in ti nobena velika matura in niti doktorat nič ne pomagajo. Samo taki si je moči razlagati določene pojave.

A, prijatelj dragi, ni še ušel nih konec in tudi teh stvari Ti ne pišem zato, da bi skupno objokovala najini sgrešeni eksistenci. Pravi sem Ti omenil neke ljubitelje glasbe danes imenovane eštrapa kovaj; vč, da sem prva v zadnjem času prišel do spoznanja, da jih le v tako malo. Samo, da je tudi njih, kakor naju, preplavila ta prostiška, predpotopna eštrabnost. In ti si ne upajo povedati, da te sodobnost ne morejo sprejeti ker ne marajo biti ozmerjeni z nazadnjakom. Dodaj k temu razpoloženju še to, da se emoder-nas muzika cloveku odsljuje iz vseh barov, iz vseh kinematografov, iz radjskih in televizijskih sprejemnikov. Saj je sploh čudno, da mi že definicijno odplavata tista eštrabonska muzika. Ali je pa tista eštrabonska tako drozduzna? Če je trolitna, bi lahko sklepali, da je zdravna? Najbrž bo tako! In bo zmagovalci prežetela tudi teh sedem sušnih let, ki sta jih prinesli tudi glasbeni umetnosti zadnji dne svetovni vojni; Saj si je nemogoče zamisliti, da bi clovek ob vsem napredku znanosti postajal v svojih estetskih gledanjih vedno večji barbar!

Zato, dragi Milan, se nam daljui! Boj se za umetnost, karaj brezbrzične, dopoveduj vedno in povsod, da je prav prava umetnost tisto, po katerem se clovek loči od živali, zmerjaj, če drugače ne gre, ne popuščaj! Polagoma se bodo ljudje prepričali, da je snobel obiskovati koncerte. Če bodo pa koncerte začeli obiskovati, če jim bo to prišlo vsaj nekoliko na napado, se jih bo nekaj tiste plemenitosti, ki jo vzbuja glasba, le prijelo. Tak cilj je truden borbe in vztrajnosti. Tudi jaz bom tako storil.

Podzraavlja Te Tvoj prijatelj
UBALD.

ZANIMIVOSTI

Nismo ameriški — pravi von Braun
Znani nemško-ameriški strokovnjak za raketne Werner von Braun je na nekem sprejemu v New Yorku nedavno izjavil, da je prepričan, da se bodo astronauti na Zemlje nekega dne srečali v vesoljstvu z živimi bitji z nekega drugega planeta. eZ v popolnoma znanstvenih razlogov — je dejal — amorem upravičeno predpostavljati, da mora neke v vesolju obstajati življenje, pa čeprav v drugačni obliki. Naše Sonce je samo ena izmed sto milijard zvezd Rimske ceste, sama Rimska cesta pa je milijard od nekaj milijard podobnih galaktik. Bilo bi zares čudno, če bi mi bili edina živa bitja v tej fantastični raznovrstnosti.

Od Lüne obiti signali
Velikanski radio-teleskop v Jodrell Banku v Angliji je 12. t. m. ulovil signale, ki so bili oddani v Holmdelu v državi New Jersey in ki so se odbili od površine Lune. Oddani so bili na valovni dolžini 960 megaciklov v okviru preizkušanja opreme, ki bo uporabljena za uresničitev načrta eLohos. Po tem načrtu nameravajo poslati v višini 1000 milj večje število balonov-satelitov, ki naj bi služili kot reflektne postaje, po katerih bi se prenašali radijski signali, verjetno pa tudi televizijski programi. Prvi poskus je bil uspešen.

Stekleni pepel na oceanskem dnu
Med zadnjimi raziskovanji oceanskega dna v Pacifiku s pomočjo posebnih sond so oceanografi izveleki površino velike količine steklenega prahu. V laboratorijih so nato ugotovili, da je ta pepel star več kot 100 tisoč let. Glede izvora tega prahu na oceanskem dnu so strokovnjaki mnenja, da je rezultat neke ogromne katastrofe. Kot enega izmed vzrokov za tako katastrofo navajajo znanstveniki trenenje Zemlje z nekim velikanskim meteoritom ali pa nenaden izbruh vseh vulkanov na našem planetu, katerih lava in pepel sta se potem sedčila na oceanskem dnu.

Plastika namesto slame
Zaradi stalnega višanja cen slame za stelo kravam in drugi živini v hlevih, so nekateri naprednejši in seveda premožnejši kmetovalci v Angliji začeli iskati primerno zvezo za slamo. Na pomoč jim je prišlo čisto moderna industrija plastičnih mas. Izdelala je namreč velike plastične gobe s površino nekaj kvadratnih metrov, ki so se v nekaterih farmah odlično obnesle kot stelja. Ena sama taka plastična goba traja več kot eno leto, mnogo laže pa je tudi vzdrževanje snage kot pri steli s slamo.

OVEN (od 21. 3. do 20. 4.) Dobili boste zanimive ponudbe, vendar se prej prepričajte o resnosti oseb, ki vam jih dajejo. Lepo se boste počutili v novi družbi.

BIK (od 21. 4. do 20. 5.) Nepričakovan razplet v zadevi, za katero ste računali, da je že zaključena. To vas bo spravilo v nerazumno položaje, kar pa ne boste iz utemeljeno.

DVOJKA (od 21. 5. do 22. 6.) Ni čas za nove iniciative, posebno ne, če imate opravka z manj znanimi osebami. Ne dvomite v iskrenost osebe, ki je te dni tako ljubezna.

RAK (od 23. 6. do 22. 7.) Odlični rezultati v stvari, ki jih dosegli, vam dajejo upanje, da bo razvoj dogodkov pozitiven.

HOROSKOP ZA DANES

TEHTNICA (od 23. 9. do 23. 10.) Čustve, ker posli ne trpijo zapete. Nekoliko več razuma in manj impulzivnosti, da ne oživite že zamrlih sporov. Močan glavobol.

SKORPIJON (od 24. 10. do 22. 11.) Le v sodelovanju boste speljali delo do konca. Prepričajte se, da ne boste izgubili časa v ljubosumnih ekscitacijah.

STRELEC (od 23. 11. do 20. 12.) Polozaj bo terjal odločne

LEVI (od 23. 7. do 22. 8.) Doživeli boste majhen spor, toda to vas bo še bolj podžigalo, da boste silili rmansto po svoji poti. Prav imate. Doživeli pa boste razočaranje drugje.

DEVICA (od 23. 8. do 22. 9.) Uspešni stiki poslovnega značaja in iskreno raziskovanje stare zadrževnice, ki se nikoli ni hotela premakniti z mesta. Zdravje dobro.

Goriško-beneški dnevnik

Seja pokrajinskega odbora v Gorici

Volitve notranje komisije v Solvay v Trzinu

Druga etapa 43. kolesarske dirke po Italiji

Triestina končala tedenske priprave

Na mednarodni zdravstveni razstavi v Rimu bomo sodelovali z ilustrativnim materialom

Poziv občinskim upravam, naj zboljšajo sanitarne naprave v javnih lokalih in zatirajo muhe, ki širijo infekcijske bolezni

Pod predsedstvom odbornika dr. Polesija se je sestel pokrajinski odbor, na katerem je Chientarolo poročal o organizaciji razstave slik 18. stoletja, ki jih imajo goriški zasebniki in ki jih bodo dali na razpolago organizatorjem te razstave. Otvorili jo bodo po vsej verjetnosti v drugi polovici junija. Na programu je tudi razstava fotografij iz prve svetovne vojne.

Na predlog odbornika Zaretella so podprli sklep tržaškega občinskega sveta od 6. maja v katerem se zahteva sprejem ukrepov, ki na odstranjanje krize v ladjedelnici z ustanovitvijo novih delovnih mest, da bi se odpravile posledice zaprtja oddelka za kmetstvo. Okrepilo naj se elektromehanične delavnice in se priznajo olajšave Trzinu kot industrijski coni.

Potem ko so sprejeli nekaj ukrepov glede umobolnice in zavoda Duca d'Aosta v Gradski, so sklenili predložiti pokrajinskemu svetu v obdobju nadrti, ki predvideva razširitev in ureditev ceste od Zagorskega mosta do avtomobilske ceste Trst-Benetke; dela bodo ustanovo stala 123 milijonov.

Pokrajinski zdravnik dr. Montagna, ki je nalašč zato prišel na sejo, je poročal o zatiranju muh, pri katerem sodelujejo tudi občinske uprave. Da bi bilo zatiranje uspešnejše, bodo kupili za pol milijona lir strupa in ga razdelili med tiste občine, ki so v tej akciji najaktivnejše. Ker muhe širijo infekcijske bolezni je zlasti važno, da se zboljšajo sanitarni in javnih lokalih na splošno. Pokrajinska uprava poziva večje občine naj podvzamejo samostojne ukrepe, da bi se izboljšalo stanje na tem področju kot je to storila pokrajina, ki je razpisala natečaj in ustanovila nagradni sklad v znesku 4 milijonov.

Nadalje so proučili delovanje središča za profilakso in diagnozo virusnih obolenj, ki so ga ustanovili v Padovi s prispevkom pokrajinskih uprav Treh Benetj. Odkar se je poljsko stališče dežele Zgornje Poadižije ni več nobenih zaprek, da predsednik pokrajinskih uprav čimprej podpisajo sporazum o delovanju tega središča. Razpravljali so tudi o cepilju proti tuberkulozi in pooblastili posebno komisijo, da to vprašanje prouči.

Na sestanku je potem prišel prof. De Chigi s padovanske univerze, ki je prikazal značilnosti in pomen mednarodne zdravstvene razstave, ki bo v Rimu od 20. avgusta do 5. novembra pod okriljem predsednika republike. Kot predstavniki Treh Benetj je prof. De Chigi nakazal posamezna področja s katerimi bi lahko sodelovala goriška pokrajina na tej razstavi. V poštev pridejo fotografije in podoben ilustrativni material o goriški hierarhiji, novi bolnišnici s šolo za bolničarje, ki je v načrtu, gluhoznenici, središču za zdravilne polimielitidne. Pokrajinska uprava bo pozvala te ustanove naj čimprej posijejo potrebno gradivo.

Na koncu je dr. Polesi poročal o gradnji avtomobilske ceste Benetke-Trst, ki jo gradi družba Autovie Venete. Izlet SPD na Kras Slovensko planinsko društvo, da organizira 29. maja enodnevn izlet na Vrhe

Ob 10. uri so odpeljali v bolnišnico 8-letnega Benita Liposka iz Ul. Ascogli 7, ker mu je med odmorom v šoli soudelec vrzel v glavo kamen in mu jo ranih. Ozdravel bo v 4 dneh.

Nesreča šolarja Ob 10. uri so odpeljali v bolnišnico 8-letnega Benita Liposka iz Ul. Ascogli 7, ker mu je med odmorom v šoli soudelec vrzel v glavo kamen in mu jo ranih. Ozdravel bo v 4 dneh.

Na včerajšnji razpravi sta morala dati odgovor kot odgovorna voditelja skavtske skupine 26-letni Elio Basso iz Trsta Vicolo ospedale militare št. 33. in 22-letni Vittorio Ursini. Ul. Sterpeto št. 6. Basso in Ursini sta bila obtožena, da sta zakrivila s svojo nevarnostjo in nepredvidljivostjo nenamerni umor. Obtožnica jima je očitala, da nista kot voditelja skupine na izletu izvajala svoje dolžnosti, da nista dovolj pazila na mlade skavte in to toliko bolj, ker je kraj, kjer se je izlet vršil izredno nevaren.

Nesreča se je pripetila dne 19. avgusta 1954. Za nekaj dni prišel, in sicer 9. avgusta je prišel v devinski gozd taboret manjša skupina skavtov iz Trsta. Skupino »Grande famiglia« je sestavljalo 8 skavtov pod vodstvom štirih starejših voditeljev, med katerimi sta bila tudi omenjena Basso in Ursini. Celotno skupino je vodil Stefano De Petris, ki je bilo istočasno tudi njen ustanovitelj. Ker je med nameni skavtske organizacije tudi spoznavanje prirode, je De Petris določil, da bodo skavti dne 19. avgusta študiral botaniko; to se pravi, da bodo zbirali različne cvetje in listje. Po izletu, ki je bil organiziran v ta namen, bi moral vsak udeleženec podati pisno poročilo o svojih opazovanjih. Na izlet je šlo šest skavtov, med njimi tudi Medri, vodila pa sta jih oba obtožena. Na svojem pohodu se je skupina končno ustavila v bližini zaradi pomanjkajla dokazov. Basso pa je bil obtožen na 6 mesecev zaporov in na plačilo sodnih stroškov. Kazen mu je popolnoma oproščena zaradi zadnje amnestije. Sodišču je predsedoval dr. Vizzini, sodnika dr. Gelcich in

ustavil in odredil, da mora vsakdo napisati svojo nalogo, sam pa je prišel pisati svoj dnevnik. Seveda je še prejšnjemu zabil vse prisotnost, da se ne smejo oddaljiti brez njegovega osebnega dovoljenja. Medtem ko je pisal dnevnik, pa ni opazil, da se je odtrgal Ursini, ki bi moral pravzaprav paziti na prisotnost skavte. Prav tako ni opazil, da so se oddaljili ti di štirje skavti, med njimi Medri in da so se pričeli zabavati s tem, da so metali kamenje v morje. Nenadoma je zaslišal krik in eden izmed skavtov ga je prišel obvestiti, da je Medri padel v morje. Medrija, ki je padel z višine približno 90 metrov in ki je med letom zadel z glavo ob tleno, je pobral Emilio Prasel iz Seslana, ki je bil slučajno ob vznožju pečine, nekaj metrov oddaljen od kraja, kamor je padel Medri. Takoj ga je pobral in prepeljal v seslansko pristanišče, toda Medri je med potjo umrl.

Civilna policija iz Devina je bila o nesreči takoj obveščena in je uvedla preiskavo. Med preiskavo je Basso izjavil, da pravzaprav ni imel v organizaciji nobene odgovorne funkcije in da je tudi taboret samostojno, skavtski skupini se je pridružil samo zato, ker je poznal De Petrisa. V glavnem pa je priznal, da bi moral biti bolj pazljiv. Ursini je priznal, da se je od skupine oddaljil zaradi približanja tri četure. Prasel pa je izjavil, da je opazil nekaj skavtov, ko so metali kamenje v morje in da jim je zakrival, da je to nevarno. Možno je torej, da se je Medri nagnil čez steno, da bi videl, kdo jim kriči izpod stene, in da je pri tem padel v globino.

Sodišče je Ursinija oporočilo zaradi pomanjkajla dokazov. Basso pa je bil obtožen na 6 mesecev zaporov in na plačilo sodnih stroškov. Kazen mu je popolnoma oproščena zaradi zadnje amnestije. Sodišču je predsedoval dr. Vizzini, sodnika dr. Gelcich in

poti, če se še enkrat prikaže, se je vse drugače zasukalo. »Da, kar zasukalo se je,« je teta naglo in hlastno posegla vmes, s pravim ženskim ponosom, da bo naposled je ona povedala, kar je poglavitnega. »Lepega dne ti pride Gino k nam in vpraša po očetu. Zdelo se nam je malce čudno, kajti Lah so prišli najmanj trije, če so mislili kaj pobrat. Oče je stopil k njemu, obstala sta na tla ter se začela pogovarjati. Najprej tiho, potem pa se je Gino kar nenadoma začel tolči po prsih in kričati:

— Ma io non ne posso più!... Mio cuore è un fuoco!... Capisce, io sono contro la guerra... contro la sporea politica!... Ma non ne posso più!... Bologna è con i partigiani, anch'io sono con i partigiani!...

Oče ga je začel miriti ter mu dopovedovati, da se to njega nič ne tiče in da naj se o tem zmeni kar z Boženo. Toda Gino je sedel na tla in odločno izjavil:

— Io non mi muovo più di qui!

Oče ga je pustil in je šel po svojih opravkih. Dan se je že nagibal, večer je prihajal, toda Gino se ni premaknil. Sedel je že od jutra in sicer tako nepremično, kakor bi bil tudi sam samo kot tla. Ko se je znočilo, je oče spet stopil k njemu ter mu začel prigovarjati, naj gre domov.

— Ho detto o non ho detto che non mi muovo più di qui! — je trdo odsekal Gino in planil na nogo. — Eccovi il fucile! — je rekel mirneje, sam odprl vrata na skedenj in zlezal po lestvi na svišl. Ležal je vso noč in ves naslednji dan. Drugo noč sta prišla dva kurirja s pošto. Povedali smo jima, kako in kaj. Malce sta premissila in sta ga vzela s sabo. Kako veselo je odhajal Stiskal je očetu roko ter ga najmanj desetkrat prosil, naj vendar takoj sporočimo Boženi, da je odšel s partizani. A ni bilo treba, ker se je zjutraj Božena sama oglasila. Ko je opravila, kar je imela opraviti, je kar obsedela. Oče jo je nekakrjart ošinil izpod obrvi, nato pa je nenadoma rekel:

— Gino je šel s partizani. — Al — se je začudila Božena. Začudila se je presunkovito in na njenem obrazu je bila taka zmešnjava sreče in strahu, da ni mogla zatajiti svoje zveze s tem dogodkom. — Ali si ga ti poslala k nam? — je vprašal. Božena je počasi povela glavo. Precej časa je molče strmela predse in z nohtom pisala po mizi, nato pa se je združila in hlastno vprašala:

— Pa ste jima kaj rekli o njem? — Kaj naj bi rekel? — Tako... da se mu ne bi kaj zgodilo... — je vztrepetala. — Povedal sem, kar sem vedel. Pošteno in po pravici... O svojih lastnih mislih in namenih pa naj vsak sam prepriča, da so pošteni. — Oh, vse mu bodo verjeli! — je vzkljnila. — Jazen je kakor na dlan. — Torej je zares? — je vprašal oče. Božena je počasi prikimala. Nato se je zavrnila, vrgla s kretljivo glavo svoje bogate lase na ramena, pogledala očetu naravnost v oči in jasno povedala:

— Res je. Rada ga imam. Res rada. Tako rada, da ni nobene rešitve več... Aktivistka sem pa je zato moja dolžnost, da vam vse odkrito povem... Zdad mi nemara ne boste več tako zaupali. Premislili boste in odločili o meni. Toda kakor koli naj že bo, rada ga imam.

Toda ne morem več... Moje srce je v ognju... Razumete, jaz sem zoper vojno... zoper to umazano politiko... Toda ne morem več... Božena je s partizani, tudi jaz sem s partizani! Ne ganem se več od tod. — Tu imste puško!

— Gino je šel s partizani. — Al — se je začudila Božena. Začudila se je presunkovito in na njenem obrazu je bila taka zmešnjava sreče in strahu, da ni mogla zatajiti svoje zveze s tem dogodkom. — Ali si ga ti poslala k nam? — je vprašal. Božena je počasi povela glavo. Precej časa je molče strmela predse in z nohtom pisala po mizi, nato pa se je združila in hlastno vprašala:

— Pa ste jima kaj rekli o njem? — Kaj naj bi rekel? — Tako... da se mu ne bi kaj zgodilo... — je vztrepetala. — Povedal sem, kar sem vedel. Pošteno in po pravici... O svojih lastnih mislih in namenih pa naj vsak sam prepriča, da so pošteni. — Oh, vse mu bodo verjeli! — je vzkljnila. — Jazen je kakor na dlan. — Torej je zares? — je vprašal oče. Božena je počasi prikimala. Nato se je zavrnila, vrgla s kretljivo glavo svoje bogate lase na ramena, pogledala očetu naravnost v oči in jasno povedala:

— Res je. Rada ga imam. Res rada. Tako rada, da ni nobene rešitve več... Aktivistka sem pa je zato moja dolžnost, da vam vse odkrito povem... Zdad mi nemara ne boste več tako zaupali. Premislili boste in odločili o meni. Toda kakor koli naj že bo, rada ga imam.

Toda ne morem več... Moje srce je v ognju... Razumete, jaz sem zoper vojno... zoper to umazano politiko... Toda ne morem več... Božena je s partizani, tudi jaz sem s partizani! Ne ganem se več od tod. — Tu imste puško!

— Gino je šel s partizani. — Al — se je začudila Božena. Začudila se je presunkovito in na njenem obrazu je bila taka zmešnjava sreče in strahu, da ni mogla zatajiti svoje zveze s tem dogodkom. — Ali si ga ti poslala k nam? — je vprašal. Božena je počasi povela glavo. Precej časa je molče strmela predse in z nohtom pisala po mizi, nato pa se je združila in hlastno vprašala:

— Pa ste jima kaj rekli o njem? — Kaj naj bi rekel? — Tako... da se mu ne bi kaj zgodilo... — je vztrepetala. — Povedal sem, kar sem vedel. Pošteno in po pravici... O svojih lastnih mislih in namenih pa naj vsak sam prepriča, da so pošteni. — Oh, vse mu bodo verjeli! — je vzkljnila. — Jazen je kakor na dlan. — Torej je zares? — je vprašal oče. Božena je počasi prikimala. Nato se je zavrnila, vrgla s kretljivo glavo svoje bogate lase na ramena, pogledala očetu naravnost v oči in jasno povedala:

— Res je. Rada ga imam. Res rada. Tako rada, da ni nobene rešitve več... Aktivistka sem pa je zato moja dolžnost, da vam vse odkrito povem... Zdad mi nemara ne boste več tako zaupali. Premislili boste in odločili o meni. Toda kakor koli naj že bo, rada ga imam.

Toda ne morem več... Moje srce je v ognju... Razumete, jaz sem zoper vojno... zoper to umazano politiko... Toda ne morem več... Božena je s partizani, tudi jaz sem s partizani! Ne ganem se več od tod. — Tu imste puško!

— Gino je šel s partizani. — Al — se je začudila Božena. Začudila se je presunkovito in na njenem obrazu je bila taka zmešnjava sreče in strahu, da ni mogla zatajiti svoje zveze s tem dogodkom. — Ali si ga ti poslala k nam? — je vprašal. Božena je počasi povela glavo. Precej časa je molče strmela predse in z nohtom pisala po mizi, nato pa se je združila in hlastno vprašala:

— Pa ste jima kaj rekli o njem? — Kaj naj bi rekel? — Tako... da se mu ne bi kaj zgodilo... — je vztrepetala. — Povedal sem, kar sem vedel. Pošteno in po pravici... O svojih lastnih mislih in namenih pa naj vsak sam prepriča, da so pošteni. — Oh, vse mu bodo verjeli! — je vzkljnila. — Jazen je kakor na dlan. — Torej je zares? — je vprašal oče. Božena je počasi prikimala. Nato se je zavrnila, vrgla s kretljivo glavo svoje bogate lase na ramena, pogledala očetu naravnost v oči in jasno povedala:

— Res je. Rada ga imam. Res rada. Tako rada, da ni nobene rešitve več... Aktivistka sem pa je zato moja dolžnost, da vam vse odkrito povem... Zdad mi nemara ne boste več tako zaupali. Premislili boste in odločili o meni. Toda kakor koli naj že bo, rada ga imam.

Toda ne morem več... Moje srce je v ognju... Razumete, jaz sem zoper vojno... zoper to umazano politiko... Toda ne morem več... Božena je s partizani, tudi jaz sem s partizani! Ne ganem se več od tod. — Tu imste puško!

— Gino je šel s partizani. — Al — se je začudila Božena. Začudila se je presunkovito in na njenem obrazu je bila taka zmešnjava sreče in strahu, da ni mogla zatajiti svoje zveze s tem dogodkom. — Ali si ga ti poslala k nam? — je vprašal. Božena je počasi povela glavo. Precej časa je molče strmela predse in z nohtom pisala po mizi, nato pa se je združila in hlastno vprašala:

— Pa ste jima kaj rekli o njem? — Kaj naj bi rekel? — Tako... da se mu ne bi kaj zgodilo... — je vztrepetala. — Povedal sem, kar sem vedel. Pošteno in po pravici... O svojih lastnih mislih in namenih pa naj vsak sam prepriča, da so pošteni. — Oh, vse mu bodo verjeli! — je vzkljnila. — Jazen je kakor na dlan. — Torej je zares? — je vprašal oče. Božena je počasi prikimala. Nato se je zavrnila, vrgla s kretljivo glavo svoje bogate lase na ramena, pogledala očetu naravnost v oči in jasno povedala:

— Res je. Rada ga imam. Res rada. Tako rada, da ni nobene rešitve več... Aktivistka sem pa je zato moja dolžnost, da vam vse odkrito povem... Zdad mi nemara ne boste več tako zaupali. Premislili boste in odločili o meni. Toda kakor koli naj že bo, rada ga imam.

Toda ne morem več... Moje srce je v ognju... Razumete, jaz sem zoper vojno... zoper to umazano politiko... Toda ne morem več... Božena je s partizani, tudi jaz sem s partizani! Ne ganem se več od tod. — Tu imste puško!

— Gino je šel s partizani. — Al — se je začudila Božena. Začudila se je presunkovito in na njenem obrazu je bila taka zmešnjava sreče in strahu, da ni mogla zatajiti svoje zveze s tem dogodkom. — Ali si ga ti poslala k nam? — je vprašal. Božena je počasi povela glavo. Precej časa je molče strmela predse in z nohtom pisala po mizi, nato pa se je združila in hlastno vprašala:

— Pa ste jima kaj rekli o njem? — Kaj naj bi rekel? — Tako... da se mu ne bi kaj zgodilo... — je vztrepetala. — Povedal sem, kar sem vedel. Pošteno in po pravici... O svojih lastnih mislih in namenih pa naj vsak sam prepriča, da so pošteni. — Oh, vse mu bodo verjeli! — je vzkljnila. — Jazen je kakor na dlan. — Torej je zares? — je vprašal oče. Božena je počasi prikimala. Nato se je zavrnila, vrgla s kretljivo glavo svoje bogate lase na ramena, pogledala očetu naravnost v oči in jasno povedala:

— Res je. Rada ga imam. Res rada. Tako rada, da ni nobene rešitve več... Aktivistka sem pa je zato moja dolžnost, da vam vse odkrito povem... Zdad mi nemara ne boste več tako zaupali. Premislili boste in odločili o meni. Toda kakor koli naj že bo, rada ga imam.

Toda ne morem več... Moje srce je v ognju... Razumete, jaz sem zoper vojno... zoper to umazano politiko... Toda ne morem več... Božena je s partizani, tudi jaz sem s partizani! Ne ganem se več od tod. — Tu imste puško!

— Gino je šel s partizani. — Al — se je začudila Božena. Začudila se je presunkovito in na njenem obrazu je bila taka zmešnjava sreče in strahu, da ni mogla zatajiti svoje zveze s tem dogodkom. — Ali si ga ti poslala k nam? — je vprašal. Božena je počasi povela glavo. Precej časa je molče strmela predse in z nohtom pisala po mizi, nato pa se je združila in hlastno vprašala:

— Pa ste jima kaj rekli o njem? — Kaj naj bi rekel? — Tako... da se mu ne bi kaj zgodilo... — je vztrepetala. — Povedal sem, kar sem vedel. Pošteno in po pravici... O svojih lastnih mislih in namenih pa naj vsak sam prepriča, da so pošteni. — Oh, vse mu bodo verjeli! — je vzkljnila. — Jazen je kakor na dlan. — Torej je zares? — je vprašal oče. Božena je počasi prikimala. Nato se je zavrnila, vrgla s kretljivo glavo svoje bogate lase na ramena, pogledala očetu naravnost v oči in jasno povedala:

— Res je. Rada ga imam. Res rada. Tako rada, da ni nobene rešitve več... Aktivistka sem pa je zato moja dolžnost, da vam vse odkrito povem... Zdad mi nemara ne boste več tako zaupali. Premislili boste in odločili o meni. Toda kakor koli naj že bo, rada ga imam.

Toda ne morem več... Moje srce je v ognju... Razumete, jaz sem zoper vojno... zoper to umazano politiko... Toda ne morem več... Božena je s partizani, tudi jaz sem s partizani! Ne ganem se več od tod. — Tu imste puško!

— Gino je šel s partizani. — Al — se je začudila Božena. Začudila se je presunkovito in na njenem obrazu je bila taka zmešnjava sreče in strahu, da ni mogla zatajiti svoje zveze s tem dogodkom. — Ali si ga ti poslala k nam? — je vprašal. Božena je počasi povela glavo. Precej časa je molče strmela predse in z nohtom pisala po mizi, nato pa se je združila in hlastno vprašala:

— Pa ste jima kaj rekli o njem? — Kaj naj bi rekel? — Tako... da se mu ne bi kaj zgodilo... — je vztrepetala. — Povedal sem, kar sem vedel. Pošteno in po pravici... O svojih lastnih mislih in namenih pa naj vsak sam prepriča, da so pošteni. — Oh, vse mu bodo verjeli! — je vzkljnila. — Jazen je kakor na dlan. — Torej je zares? — je vprašal oče. Božena je počasi prikimala. Nato se je zavrnila, vrgla s kretljivo glavo svoje bogate lase na ramena, pogledala očetu naravnost v oči in jasno povedala:

— Res je. Rada ga imam. Res rada. Tako rada, da ni nobene rešitve več... Aktivistka sem pa je zato moja dolžnost, da vam vse odkrito povem... Zdad mi nemara ne boste več tako zaupali. Premislili boste in odločili o meni. Toda kakor koli naj že bo, rada ga imam.

Toda ne morem več... Moje srce je v ognju... Razumete, jaz sem zoper vojno... zoper to umazano politiko... Toda ne morem več... Božena je s partizani, tudi jaz sem s partizani! Ne ganem se več od tod. — Tu imste puško!

— Gino je šel s partizani. — Al — se je začudila Božena. Začudila se je presunkovito in na njenem obrazu je bila taka zmešnjava sreče in strahu, da ni mogla zatajiti svoje zveze s tem dogodkom. — Ali si ga ti poslala k nam? — je vprašal. Božena je počasi povela glavo. Precej časa je molče strmela predse in z nohtom pisala po mizi, nato pa se je združila in hlastno vprašala:

— Pa ste jima kaj rekli o njem? — Kaj naj bi rekel? — Tako... da se mu ne bi kaj zgodilo... — je vztrepetala. — Povedal sem, kar sem vedel. Pošteno in po pravici... O svojih lastnih mislih in namenih pa naj vsak sam prepriča, da so pošteni. — Oh, vse mu bodo verjeli! — je vzkljnila. — Jazen je kakor na dlan. — Torej je zares? — je vprašal oče. Božena je počasi prikimala. Nato se je zavrnila, vrgla s kretljivo glavo svoje bogate lase na ramena, pogledala očetu naravnost v oči in jasno povedala:

— Res je. Rada ga imam. Res rada. Tako rada, da ni nobene rešitve več... Aktivistka sem pa je zato moja dolžnost, da vam vse odkrito povem... Zdad mi nemara ne boste več tako zaupali. Premislili boste in odločili o meni. Toda kakor koli naj že bo, rada ga imam.

Toda ne morem več... Moje srce je v ognju... Razumete, jaz sem zoper vojno... zoper to umazano politiko... Toda ne morem več... Božena je s partizani, tudi jaz sem s partizani! Ne ganem se več od tod. — Tu imste puško!

— Gino je šel s partizani. — Al — se je začudila Božena. Začudila se je presunkovito in na njenem obrazu je bila taka zmešnjava sreče in strahu, da ni mogla zatajiti svoje zveze s tem dogodkom. — Ali si ga ti poslala k nam? — je vprašal. Božena je počasi povela glavo. Precej časa je molče strmela predse in z nohtom pisala po mizi, nato pa se je združila in hlastno vprašala:

— Pa ste jima kaj rekli o njem? — Kaj naj bi rekel? — Tako... da se mu ne bi kaj zgodilo... — je vztrepetala. — Povedal sem, kar sem vedel. Pošteno in po pravici... O svojih lastnih mislih in namenih pa naj vsak sam prepriča, da so pošteni. — Oh, vse mu bodo verjeli! — je vzkljnila. — Jazen je kakor na dlan. — Torej je zares? — je vprašal oče. Božena je počasi prikimala. Nato se je zavrnila, vrgla s kretljivo glavo svoje bogate lase na ramena, pogledala očetu naravnost v oči in jasno povedala:

— Res je. Rada ga imam. Res rada. Tako rada, da ni nobene rešitve več... Aktivistka sem pa je zato moja dolžnost, da vam vse odkrito povem... Zdad mi nemara ne boste več tako zaupali. Premislili boste in odločili o meni. Toda kakor koli naj že bo, rada ga imam.

Toda ne morem več... Moje srce je v ognju... Razumete, jaz sem zoper vojno... zoper to umazano politiko... Toda ne morem več... Božena je s partizani, tudi jaz sem s partizani! Ne ganem se več od tod. — Tu imste puško!

— Gino je šel s partizani. — Al — se je začudila Božena. Začudila se je presunkovito in na njenem obrazu je bila taka zmešnjava sreče in strahu, da ni mogla zatajiti svoje zveze s tem dogodkom. — Ali si ga ti poslala k nam? — je vprašal. Božena je počasi povela glavo. Precej časa je molče strmela predse in z nohtom pisala po mizi, nato pa se je združila in hlastno vprašala:

— Pa ste jima kaj rekli o njem? — Kaj naj bi rekel? — Tako... da se mu ne bi kaj zgodilo... — je vztrepetala. — Povedal sem, kar sem vedel. Pošteno in po pravici... O svojih lastnih mislih in namenih pa naj vsak sam prepriča, da so pošteni. — Oh, vse mu bodo verjeli! — je vzkljnila. — Jazen je kakor na dlan. — Torej je zares? — je vprašal oče. Božena je počasi prikimala. Nato se je zavrnila, vrgla s kretljivo glavo svoje bogate lase na ramena, pogledala očetu naravnost v oči in jasno povedala:

— Res je. Rada ga imam. Res rada. Tako rada, da ni nobene rešitve več... Aktivistka sem pa je zato moja dolžnost, da vam vse odkrito povem... Zdad mi nemara ne boste več tako zaupali. Premislili boste in odločili o meni. Toda kakor koli naj že bo, rada ga imam.

Toda ne morem več... Moje srce je v ognju... Razumete, jaz sem zoper vojno... zoper to umazano politiko... Toda ne morem več... Božena je s partizani, tudi jaz sem s partizani! Ne ganem se več od tod. — Tu imste puško!

— Gino je šel s partizani. — Al — se je začudila Božena. Začudila se je presunkovito in na njenem obrazu je bila taka zmešnjava sreče in strahu, da ni mogla zatajiti svoje zveze s tem dogodkom. — Ali si ga ti poslala k nam? — je vprašal. Božena je počasi povela glavo. Precej časa je molče strmela predse in z nohtom pisala po mizi, nato pa se je združila in hlastno vprašala:

— Pa ste jima kaj rekli o njem? — Kaj naj bi rekel? — Tako... da se mu ne bi kaj zgodilo... — je vztrepetala. — Povedal sem, kar sem vedel. Pošteno in po pravici... O svojih lastnih mislih in namenih pa naj vsak sam prepriča, da so pošteni. — Oh, vse mu bodo verjeli! — je vzkljnila. — Jazen je kakor na dlan. — Torej je zares? — je vprašal oče. Božena je počasi prikimala. Nato se je zavrnila, vrgla s kretljivo glavo svoje bogate lase na ramena, pogledala očetu naravnost v oči in jasno povedala:

— Res je. Rada ga imam. Res rada. Tako rada, da ni nobene rešitve več... Aktivistka sem pa je zato moja dolžnost, da vam vse odkrito povem... Zdad mi nemara ne boste več tako zaupali. Premislili boste in odločili o meni. Toda kakor koli naj že bo, rada ga imam.

Toda ne morem več... Moje srce je v ognju... Razumete, jaz sem zoper vojno... zoper to umazano politiko... Toda ne morem več... Božena je s partizani, tudi jaz sem s partizani! Ne ganem se več od tod. — Tu imste puško!

— Gino je šel s partizani. — Al — se je začudila Božena. Začudila se je presunkovito in na njenem obrazu je bila taka zmešnjava sreče in strahu, da ni mogla zatajiti svoje zveze s tem dogodkom. — Ali si ga ti poslala k nam? — je vprašal. Božena je počasi povela glavo. Precej časa je molče strmela predse in z nohtom pisala po mizi, nato pa se je združila in hlastno vprašala:

— Pa ste jima kaj rekli o njem? — Kaj naj bi rekel? — Tako... da se mu ne bi kaj zgodilo... — je vztrepetala. — Povedal sem, kar sem vedel. Pošteno in po pravici... O svojih lastnih mislih in namenih pa naj vsak sam prepriča, da so pošteni. — Oh, vse mu bodo verjeli! — je vzkljnila. — Jazen je kakor na dlan. — Torej je zares? — je vprašal oče. Božena je počasi prikimala. Nato se je zavrnila, vrgla s kretljivo glavo svoje bogate lase na ramena, pogledala očetu naravnost v oči in jasno povedala:

— Res je. Rada ga imam. Res rada. Tako rada, da ni nobene rešitve več... Aktivistka sem pa je zato moja dolžnost, da vam vse odkrito povem... Zdad mi nemara ne boste več tako zaupali. Premislili boste in odločili o meni. Toda kakor koli naj že bo, rada ga imam.

Toda ne morem več... Moje srce je v ognju... Razumete, jaz sem zoper vojno... zoper to umazano politiko... Toda ne morem več... Božena je s partizani, tudi jaz sem s partizani! Ne ganem se več od tod. — Tu imste puško!

— Gino je šel s partizani. — Al — se je začudila Božena. Začudila se je presunkovito in na njenem obrazu je bila taka zmešnjava sreče in strahu, da ni mogla zatajiti svoje zveze s tem dogodkom. — Ali si ga ti poslala k nam? — je vprašal. Božena je počasi povela glavo. Precej časa je molče strmela predse in z nohtom pisala po mizi, nato pa se je združila in hlastno vprašala:

— Pa ste jima kaj rekli o njem? — Kaj naj bi rekel? — Tako... da se mu ne bi kaj zgodilo... — je vztrepetala. — Povedal sem, kar sem vedel. Pošteno in po pravici... O svojih lastnih mislih in namenih pa naj vsak sam prepriča, da so pošteni. — Oh, vse mu bodo verjeli! — je vzkljnila. — Jazen je kakor na dlan. — Torej je zares? — je vprašal oče. Božena je počasi prikimala. Nato se je zavrnila, vrgla s kretljivo glavo svoje bogate lase na ramena, pogledala očetu naravnost v oči in jasno povedala:

— Res je. Rada ga imam. Res rada. Tako rada, da ni nobene rešitve več... Aktivistka sem pa je zato moja dolžnost, da vam vse odkrito povem... Zdad mi nemara ne boste več tako zaupali. Premislili boste in odločili o meni. Toda kakor koli naj že bo, rada ga imam.

Toda ne morem več... Moje srce je v ognju... Razumete, jaz sem zoper vojno... zoper to umazano politiko... Toda ne morem več... Božena je s partizani,